

थवहा

अथ श्रपयः ।

नारदः ।
 "युक्तव्यवसनासु श्रपयेरेनमर्हयेत् ।
 अर्थकालवलापिचमप्यामुसुकतादिभिः ॥"
 एनं विचार्यमाणमर्थं स्रष्टेत् पीडयेन्निर्यये-
 दिदर्थः । अर्थस्य विवाहाद्यदस्य बलं बडल्प-
 भावः कालस्य च बलं पुण्यापुण्यत्वं तदपेक्षं
 यथा स्यादित्यर्थः । भूदूर्वाकरत्वस्य पुत्रादि-
 शिरःस्राशंस्य चापे दर्शनोयत्वात् । अथ मये-
 तन् कृतं न वेति प्रतिज्ञासुचार्थायौ जवे वा
 हस्यं प्रक्षिपेत् । एतन्मिथ्यात्वे मम सुकृतं
 नश्येदिति वा दूयात् । न त्वमिपरीक्षां जल-
 परीक्षां वा कुर्वेत् इत्यभिप्रायवचनं युक्तं तस्या
 महाभियोगविषयकत्वेन श्रपयसमभियाहारा-
 नर्हत्वात् । सुकृतादिभिरित्यादिना दूर्वासत्वा-
 द्युपपन्नः । तथा च विष्णुः ।
 "सर्व्वेव्वर्षाणातेषु मृत्युं स्वयं प्रकल्पयेत् ॥"
 तत्र जलजलोने मृतं दूर्वाकरं श्रापयेत् ।
 दिव्यजलोने तिककरं त्रिजलजलोने जलकरं
 चतुःजलजलोने सर्वाकरं पञ्चजलजलोने शीतो-
 दृतमहीकरं सुवर्षाङ्गिने कोशो देयः मूद्रस्य
 वषासमये विहितता क्रिया तथा दिगुणैर्धे
 राजन्यस्य त्रिगुणैर्धे वैश्यस्य चतुर्गुणैर्धे
 ब्राह्मणस्येति । जलजलः काचनरत्तिका तन्-
 मृत्यादूने जलजलोने । एवमन्यत्र । मनुः ।
 "सन्नेन श्रापयेद्विप्रं क्षत्रियं वाहनाशुभैः ।
 गोबीजकाचनेवैश्यं मूद्रं सर्व्वेस्तु पातकेः ।
 पुत्रदारस्य वाप्येवं शिरांसि स्राशंयेत् पृथक् ॥"
 ब्राह्मणेन मयेतत् कृतं न कृतं वेति प्रतिज्ञा-
 सुचार्थं सखामिति वक्तव्यम् । तथैव क्षत्रियेण
 वाहनाशुभं स्राष्टव्यम् । तथैव वैश्येन गोबीज-
 काचनानामन्यतमं स्राष्टव्यम् । मूद्रेण तु पूर्व्वोक्तं
 सर्व्वमेव स्राष्टव्यं तेषां दृष्टान्तस्यार्थानां पातक-
 हेतुत्वात् पातकशब्देन निर्देशः । हलाशुभो-
 ऽप्येवम् ॥ देवक्रियाविषयमाह नारदः ।
 "अरण्ये निर्जने राजावन्तर्ज्जनि वाहसे ।
 न्यासापहरणे चैव दिव्या सम्भवति क्रिया ॥"
 दृष्टव्यतिः ।
 "देवब्राह्मणपादाश्च पुत्रदारशिरांसि च ।
 एते तु श्रपयाः प्रोक्ता मनुना खल्यकारणे ।
 वाहसेवभिश्रापे च दिव्यानि तु विश्रोधनम् ॥"
 अथ श्रपयदिययोः पृथक्प्रतीतिः । श्रपये न
 दियधर्माः किन्तु वैधे कर्मणि तत्र श्रापार्थं
 आनापमनादिमात्रं कार्यम् । दिव्यानि तु
 दियतस्त्रे कथितानि नात्र लिखितानि । अना-
 भियुक्तेन श्रपयः कर्तव्य इत्युक्तम् ॥ उभ-
 येभ्योभियोक्तापीत्याह नारदः ।
 "अभियोक्ता शिरोवर्ती सर्व्वेव प्रकीर्तितः ।
 इच्छयान्यतरः कुर्यादितरो वर्णवेच्छरः ॥"
 इतरः श्रपयकर्तृभिन्नः । तथा कात्यायनः ।
 "आचतुर्दशकादहो यस्य नो राजदैविकम् ।
 अचनं जायते घोरं च श्रेयः श्रपये शुचिः ॥"

थवहा

असनमापत् । घोरमतिपीडाकरम् । तथा च
 कीर्षाधिकारे यस्य पश्येदित्यनुष्ठेयो विष्णुः ।
 "रोगोऽभिर्ज्ञातिमरणं राजातद्दामयापि
 वा ।
 तमशुद्धं विजानीयात् तथा शुद्धं विपर्येयात् ॥"
 कात्यायनः ।
 "तस्यैकस्य न सर्व्वस्य जनस्य यदि सम्भवेत् ।
 रोगोऽभिर्ज्ञातिमरणकष्टं दद्यात् दमश्च सः ॥
 ज्वरातिशारविस्फोटगुणास्थिपरिपीडनम् ।
 नेत्ररुग्णरोगश्च तथोन्मादः प्रजायते ।
 शिरोरोगगुद्भङ्गश्च देविका याधयो वृणाम् ॥"
 तस्यैकस्येति न तु देशयापकमरणार्थः । मनुः ।
 "न दृष्टा श्रपयं कुर्यात् स्वस्वैर्धेयै नरो बुधः ।
 दृष्टा हि श्रपयं कुर्व्वेत् प्रेक्ष्य चैव च नश्यति ॥
 कामिनीयु विवाहेषु गर्वा भस्ये तथेत्यने ।
 ब्राह्मणाभ्युपपत्तौ च श्रपये नास्ति पातकम् ॥"
 कामिनीज्विति रहसि कामिनीसन्तोषार्थं दृष्टा-
 श्रपये एवं विवाहसिद्धयर्थं गोप्यासार्थं आवश्यक-
 होमेत्यनार्थं ब्राह्मणरक्षार्थमङ्गीकृतधनादौ ।
 यमः ।
 "दृष्टा तु श्रपयं कृत्वा कोटस्य बधसंयुतम् ।
 अमृतेन च युज्येत वधेन च तथा नरः ।
 तस्मान् श्रपयं कुर्यान्नरो मिथ्यावधेक्षितम् ॥"
 कोटस्येति प्राणिमात्रोपलक्षणं तद्वधपापेन
 दृष्टाश्रपयकर्तौ युज्येत इत्यर्थः ।
 अथ निर्णयः ।
 तत्र नारदः ।
 "यस्योषुः साक्षिणः सखा प्रतिज्ञां स जयी
 भवेत् ।
 अन्यवावादिनो यस्य भ्रुवक्षस्य पराचयः ।
 स्वयमभ्युपपन्नोऽपि स्वचर्यावसितोऽपि सन् ।
 क्रियावसन्नोऽप्येते परं सन्ध्यावधारणम् ।
 सभ्यैरवधृतः पश्चात् स ग्राह्यः ग्राह्यमागतः ॥"
 यस्य वादिनः प्रतिवादिनो वा साक्षिण इत्युप-
 लक्षणम् । साक्षिणखितमुक्तिश्रपयार्थां मध्ये-
 ऽन्यतमप्रमाणं यस्य प्रतिज्ञायाः सख्यप्रति-
 पादनं स एव जयो अन्यथा पराजित इति
 प्रत्येयम् । स्वयमभ्युपपन्नः आत्मनेवाङ्गीकृत-
 स्वपराचयः स्वचर्यावसितः कर्मस्वेदवैद्यार्थ-
 दिना पराजितत्वेनावधृतः । क्रियावसनः
 साक्षादिना प्राप्तपराचयः । परमनन्तरं सन्ध्या-
 वधारणमर्हेतुं सभासदां मिलितानामयं परा-
 जित इति निर्णयमर्हेतुं । आकाङ्क्षितं स ग्राह्य-
 विधिना ग्राह्यः ॥ निर्णयस्य फलमाह
 दृष्टव्यतिः ।
 "प्रतिज्ञाभावनाद्वादी प्राड्विवाकादिपूजनात् ।
 जयपत्रस्य चादानात् जयी लोके निगद्यते ॥"
 जयपत्रस्य लिखनप्रकारमाह स एव ।
 "यद्वृत्तं व्यवहारेषु पूर्व्वपञ्चोत्तरादिकम् ।
 क्रियावधारणोपेतं जयपत्रेऽखिलं लिखेत् ।
 पूर्व्वोक्तोक्तक्रियायुक्तं निर्णयार्थं यदा वृत्तः ।
 प्रदद्यात्प्रथमे पत्रं जयपत्रं तदुच्यते ॥"

थवहा

कात्यायनः ।
 "अर्धिप्रवर्धिर्वाक्यानि प्रतिस्थापितवस्तथा ।
 निर्णयश्च तथा तस्य यथा चावधृतं स्वयम् ॥
 एतद्व्यथाचरं लेख्यं यथापूर्व्वं निवेशयेत् ।
 सभासदश्च ये तत्र धर्मेशास्त्रविदस्तथा ॥"
 तत्र च भाषोत्तरे क्रिया च पत्रसाक्षादिकं
 निर्णयो जयपराजयावधारणं निर्णयकालाव-
 स्थितमध्यस्थास्त्रेत्यादिकं सर्व्वं लेखनीयं निरु-
 पणस्य सन्त्यकलप्रदर्शनार्थम् । तथाहि भाषो-
 त्तरलिखनं हेल्लन्तरेण पुनर्न्यायप्रत्यवस्थान-
 निषेधार्थं नहि न एहीतमिति मिथ्योत्तरेण
 पराजितस्य पुनः परिशीघ्रितं मयेति प्रत्यव-
 स्थानं सम्भवति । प्रमाणलिखनम् पुनः प्रमा-
 णान्तरेण न्यायनिषेधार्थम् । तदाह कात्या-
 यनः ।
 "क्रियां बलवतीं यत्का दुर्बलां योऽवलम्बते ।
 स जयेऽवधृते सभ्यैः पुनस्तां नाश्रूयान् क्रियाम् ॥
 निर्णयिते व्यवहारे तु प्रमाणमफलं भवेत् ।
 लिखितं साक्षिणो वापि पूर्व्वमावेदितं न चेत् ॥
 यथा पक्षेयु धान्येऽपि निष्कलाः प्राष्टव्यो गुणाः ।
 निर्णयितव्यवहाराणां प्रमाणमफलमप्या ॥"
 निर्णयोत्तरकृतमाह मनुः ।
 "अर्थेऽप्ययमानन्तु कारयेन विभावितम् ।
 दापयेद्विनिकसार्थं दक्षवैश्व शक्तिः ॥"
 अप्ययमानं अपलपनं कारयेन साक्षादि-
 प्रमाणेन । याज्ञवल्क्यः ।
 "ज्ञात्वापराधं देशश्च कालं बलमथापि वा ।
 वयः कर्मे च वित्तश्च दक्षं दक्षेऽपि दापयेत् ॥"
 मनुः ।
 "तीरितं चातुश्रिष्टश्च यत्र कचन सम्भवेत् ।
 कृतं तद्वर्मेतो विद्यात् न तत् भूयो निव-
 र्त्तयेत् ॥"
 अतुश्रिष्टं साक्षादिनिर्णयितं अतएव तीरितं
 प्राड्विवाकादिभिः समापितम् । तद्विवादपदं
 पुनर्न निवर्त्तयेदित्यर्थः । यत्र तीरितातुश्रिष्ट-
 योरप्यधर्मेकतत्वं प्रत्यवसिते । तत्र पुनर्न्याय-
 दर्शनमाह नारदः ।
 "तीरितं चातुश्रिष्टश्च यो मन्येत विधर्मेतः ।
 द्विगुणं दृक्मादाय तत् कार्यं पुनरुद्धरेत् ॥"
 असद्विचारे तु विचारान्तरमाह स एव ।
 "असाक्षिकस्तु यद्वृत्तं विमार्गेण च तीरितम् ।
 असम्मतमतेर्दं पुनर्दर्शनमर्हति ॥"
 असाक्षिकमित्यप्रमाणकोपलक्षणम् । याज्ञ-
 वल्क्यः ।
 "दुर्दृष्टोस्तु पुनर्दृष्टा व्यवहारानुवृत्तेषु तु ।
 सन्धाः सजयिनो दृक्ता विवाहाद्विगुणं दमम् ॥
 साक्षिसन्ध्यावसन्नानां दूषयो दर्शनं पुनः ।
 सुचर्यावसितानाम् नास्ति पौनर्भवो विधिः ॥"
 साक्षिवचनेन सन्ध्यावधारणेन च प्राप्ताव-
 सादानां पुनर्न्यायदर्शनम् । सन्ध्यापारेण विद्व-
 भावादिना प्राप्तावसादानाम् नास्ति पुनर्न्यायः ।
 दृष्टव्यतिरपि ।